

DRUŽINSKI PRIJATELJ

POUČNO ZABAVNI LIST ZA SLOVENSKE DRUŽINE.

Izhaja dvakrat mesečno in sicer vsak drugi in četrti petek v mesecu.
Naročnina je za vse leto 3 krome, za pol leta 1 krono 50 stot.
Posamezne številke po tobakarnah stanejo 10 stotink.

Dopise, naročnino, oglase in rekamacije je pošiljati pod naslovom: Uredništvo „Druž. Prijatelja“ v Trstu, ul. Vincenzo Bellini št. 2, IV. n. Upravništvo: Rojan št. 4. (Ivan Gorjup).
Poštno - hranilničnega računa št. 64.139.

Vesele in srečne velikonočne praznike!

V KRIŽU TOLAŽBA IN ZMAGA!

VELIKONOČNO PREMIŠLJEVANJE. Spisala: H.

Prišla je pomlad, to je čas hrepenenja, čas neutešenih želj, čas radosti, da čas poln upa, čas odrešenja.

Vsa narava prebudila se je iz dolgega zimskega spanja ter zamenjala svojo belo obleko z nežno zeleno. Cvetice cveto v najlepšem pomladnem cvetju, tanke črešnje trepetajo v belem dišečem ogrinjalu po vrtnih gredicah, in po vijolicah in drenovih vršičih bodo kmalu šumele buče in se zibali pisani metulji. Prve oznanjevalke pomladi rumene trobentice dvigajo radovedno svoje glavice proti nebu kakor bi hrepenele po nežnem poljubu solčnih žarkov; le snežnobeli zvonček poveša svojo glavico, kakor da bi se sramoval teh žarkih poljubov.

Temni gozd šumi, izginila je mahoma ona gozdna tišina. Le za malo časa utihne in umolkne, kakor da bi se hotel oddahnuti a zopet zašumi. Ptički so se zopet naselili in pojo veselo od rane jutra, dokler ne zaide solnce. Potok žubori in hiti dalje s seboj noseč nebroj pozdravov v daljne neznane kraje.

Po zelenih tratah in livadah se igrajo otroci, trgajo cvetke in jih spletajo v mične vence.

Lahen veterček pihlja nad zeleno krajino, pošilja vesna prvič s tihim pihljajem na vse strani svoje pozdrave in poljube, zbok katerih človek v dno duše ozdravi in po katerih drhti zemlja v razkošju. In ravno v tem času, ko je vsa narava na novo prebujena, ko je vstala iz dolgega zimskega spanja, obhajamo za vso vesoljno človeštvo tako pomenljive velikonočne praznike.

Vsaka travica, vsak listek šepče nasproti: »v kraju nesrečnem si, ki čakaš osvoboditelja«, veter povprašuje s temnim šumenjem: ali hočeš biti rešitelj, cvetice dvigajo k Njemu čašice le sketajoče se v biserni rosi kakor bi klicale: „osvobodi in usmili se nas“. Da, isto godi se v naših grešnih srcih in milo se stori človeku, ko kleči na veliki petek pred božjim grobom. V cerkvi je vse temno, le nebroj lučic obseva blede obličje Kristusovo in njegovo glavo ovija trnjeva krona. In ko tako klečimo vsi zatopljeni v molitev, zdi se nam, da na čelo Spasiteljevo stopajo v istini krvave kaplje, izmučeno telo, da se v istini giblje, da se odpira globoka rana iz katere brizga kri in voda.

Kolikokrat smo pritiskali križ na svoje srce, da ta križ se nam ne sme umakniti, mora z nami in ž njim vsa njegova moč, vsa sila, ves zaščit, kamorkoli se obrnemo.

Da v bodočih dneh potrebovali ga bomo morda bolj nego do sedaj.

Da, koliko let smo služili temu križu, prebdeli pred njim morda nešteto noči. Zdelo se nam je, dan na dan, leto za letom, kakor da bi nas On, ki je na križu, ne slišal. Molčal je.

Zdi se nam, da ne vidi človeške bede. Kje naj iščemo tolažbe, kadar nam kako drago bitje umira, ko zvesto srce nagloma preneha biti, kakor pod Križem. Da, pod križem dobivamo nove moči, da zamoremo kelih trpljenja trdno pritisniti k ustom. In kako trdovratno upiramo v času boli in gorja naš pogled na obraz Odrešenikov, kakor bi hoteli iz njega soditi ali nas usliši ali ne.

In vendar bi morali poznati Njegove tolažilne besede:

„Zaupaj, hči Tvoja vera Ti je pomagala“. Da, v resnici, vera naša nam je že večkrat pomagala in še nam bo. Vstajenje Gospodovo je nam v poročstvo da: „Vera naša ni prazna“.

Zaupno glejmo na križ, na vrhunec božje ljubezni. Križ naj bdi nad človeško ljubeznijo

da se snidemo v objemu božje ljubezni v večnosti. Človeško srce zamri vsemu, kar žali Boga, vsplamti pa z vstalim Izveličarjem za vse, kar je Bogu všeč. Za velikonoč: srca kvišku!

SV. GERMANA.

Igrokaz v štirih dejanjih in s sklepnim prizorom.
— (Prevedeno iz nemškega.)

O S E B E:

Germana, pastirica. — Ana, njena mačeha. — Kata, Marjeta, Germanini polsestri. — Žefa, Polona, sosesti. — Jerica, Nežika, Tončka, Zofka, Lenčka, pastirice.

(Igra se vrši na južnem Francoskem v 16. st. letju.)

ČETRTO DEJANJE

Soba kakor v prvem dejanju.

Prvi prizor.

Kata, Marjeta.

Kata. Jaz ne vem, kaj je Germani? Odkar se je zgodil čudež z rožami, je postala še bolj tiha in zamišljena. Pa tudi bleda je zmiraj bolj, da se kar bojim zanjo. Bolehna je bila sicer zmiraj, pa tako revne in slabe je še nisem videla.

Marjeta. Prav res se mi smili, ker Germana je res zlata sestra.

Kata. Marjeta, čuj, kako sva mogli biti tako hudobni in zaslepljeni, da sva jo tako sovražili? — Marjeta, sliši, kaj bi bilo če bi Germana umrla!?

Marjeta. Jaz bi ji rada darovala par svojih let samo, da bi še dolgo živela.

Kata. Tudi jaz bi rada to videla, ker me dve morava poravnati še marsikatero krivico, ki sva ji jo storili.

Drugi prizor.

Prejšnji. Ana, Germana.

Ana. (pripelje Germano ki je zelo bleda in slabotna; močno pokašljava) Germana, tukaj bo i, tukaj je bolj gorko; sedi semkaj (ji ponudi naslonjač,) boš lažje dihala

Marjeta. Mati, grem po vzglavje (odide.)

Kata. (jo odeva s pogrinalom) Tako Germana, ti bo bolj gorko. Si kaj boljša danes?

Ana. Moj Bog! življenje bi hotela dati, samo da bi ona ozdravela. — Uboga! Kako jo trese mrzlica! — Germana, ali želiš česa? Hočeš malo juhe, ali želiš malo mleka?

Germana. Hvala, mati, nočem. Saj sem bila danes pri sv. obhajilu, to je zadosti.

Marjeta. (se vrne z vzglavjem.) Kako revica trpi!

Ana. Germana, kaj gledaš tako nepremično?

Germana. Vidim Zveličarja, mojega Jezusa. Še en dan in eno noč potem bom pri Njem

Ana. Najbrže se bo zgodilo, kar ji je angel, kakor mi je sama pravila, pred kratkim razodel da bo kmalu umrla.

Marjeta. Kako je slaba; kar vidi se, kako pojema

Kata. Ti Germana pač nisi imela še v vsem svojem življenju ene prijetne ure.

Germana. Kako sladko je trpeti z Jezusom!

Ana. Nekdo trka. Kdo neki prihaja tako zgodaj? Naprej.

Tretji prizor.

Prejšnje, Nežika, Jerica, Tončka, Zofka.

Germana. Hvala lepa vam, ljube prijateljice, da ste me prišle obiskat.

Nežika. Pogledat smo prišle, kako da je s teboj.

Ana. Ah otroci, nič preveč dobro.

Germana. Kako sem vesela, ko vidim tukaj tudi Tončko in Zofko. Saj ne hodita več z Lenčko skupaj, kaj ne?

Tončka. Seveda ne; odkar smo videle, kako je hudobna, ker je splašila tvoje ovce ne hodiva več z njo skupaj

Zofka. Hodiva rajši z Nežiko in Jerico, ki sta bolj i.

Germana. Kje pa je Lenčka?

Tončka. Jaz ne vem; je že dolgo nisem videla.

Germana. Molite zanjo, molite, da bi se poboljšala.

Četrty prizor.

Prejšnje, Žefa, Polona.

Žefa. Dober dan! Kako je z Germano?

Ana. Poglej saj je tukaj!

Žefa. Revica kako je bleda in suha. Koliko moraš uboga trpeti; takega trpljenja pač nisi zasluzila, saj je že sama dobrota.

Germana. Oh ne govorite tako Žefa, Pravični Bog me kaznuje za moje grehe in napake. Pa še več bi hotela trpeti; samo če bi znala da se bi zato Lenčka poboljšala.

Po ona. Germana, ali več da je Bog Lenčko kaznoval. Zdrsnila se je na ledu in si je zlomila roko.

Germana. Uboga; pa da bi se vsaj zdaj poboljšala!

Žefa. Germana, še nekaj ti moram povedati. Tista žena kateri si ti nosila kruh, je umrla. In preden je izdihnila je naročila, da naj te pozdravim.

Germana. Umrla je? Oh, tudi jaz pojdem kmalu za njo.

Ana. Ne boš še umrla, ne, ti zlati moj angel.

Germana. Še to noč bom videla dobrega pastirja še to noč

Marjeta in Kata. Ne smeš nas zapusti ti Germana.

Germana. Mati, še nekaj bi vas rada prosila.

Ana. Kaj pa, dete moje? Le povej!

Germana. Rada bi umrla v hlevu.

Ana, Marjeta, Kata. To pa ne to, tukaj morash ostati.

Germana. Lepo vas prosim.

Ana. Naj bo; nočem odreči tvoji želji.

Germana. Sedaj sem zadovoljna. — Še enkrat vas vse pozdravim. Z Bogom mati, z Bogom sestrici, z Bogom prijateljice z Bogom sosede z Bogom ljuba mati. Prosim Vas samo še blagoslovite me.

Ana. Naj te blagoslovi vsemogočni Bog. Odpočij se zlato dete, na presvetem Srcu dobrega pastirja; moli za nas pri Bogu, da bi tudi mi prišli enkrat k tebi v nebesa. Bog te blagoslovi.

Germana. Hvala vam mati. Prosim, pomagajte mi, da grem v hlev. Dobri pastir me kliče. Z Bogom.

(Zastor pade.)

NA RODNI GRUDI.

(Povest iz nedavnih časov. — Spisal Fr. Ks. Steržaj.)

(Dalje.)

Vse tiho.

„No ali spita! Sinoči sta prišla že okoli polnoči domov“, je dejala Franca.

„Tako?“, je vprašal zategnjeno Janez.

»Da, slišala sem ju, ko sem pomivala posodje“.

„Pa tako dolgo?“

„Kaj pa hočem —!“

Janez je stopil pod lestvico, ki je vodila na hlev, in udaril parkrat z vilami po vratih.

„Andrej, Francè, koj!“

Še le, ko je drugič loputnil po vratih, se je odzval zaspan glas:

„Kaj pa je?“

»Vstanita! Saj bo že pet in konji še niso dobili zobi.“

In zopet je stopil v hlev.

»Janez!«, ga je poklica la tedaj Franca.

„No.“

„Ali si že opazil, Dagarjev Anton popiva že nekaj tednov sem.“

„Res? Nisem opazil. Kako pa to?“

„Ne vem, zdi se mi pa, da zaradi Korline“ je pristavila bolj tiho, in kdor bi bil bolj natanko opazoval, bi bil slišal neko žalost iz njenih besedi.

Janez se je začudil.

»Zaradi naše?“

„No, da. Korlina mi je pravila tisto nedeljo, kako ga je odpravila“.

„Tako? Moj Bog! Škoda zanj; pa zaradi Korline praviš? Čudno! Zdrav, krepek kmečki fant, pa se udaja obupu zaradi ženske. Manjka se drugih —“.

„Janez daj, reci mu ti, naj ne popiva“, ga je zaprosila Franca.

Potem pa se je Janez nasmejal kakor ona prej njemu.

„Aha! Od te strani veje veter“.

In Franca je zardela

»Ali boš?“

„No, seveda. Saj je res neumen.“

Potem pa se je spravil nad hlapca in jih ozmerjal, zakaj da sta tako kesna.

Andrej je nekaj zagodrnjal No, Janez ju ni že več slišal, odhajal je za opravkom.

VI.

Tisto popoldne je prišel h Kelinu iz C. bogat lesni trgovec Perko. Priprosto in navadno oblečen že precej priletan z dolgo, črno-sivkasto brado, in vprašal hlapca Andreja, če je Kelin doma.

„Mislim, da je. Spi —“

„Kaj? Spi pri belem dnevu? In to večkrat?“, je vprašal lesni trgovec in nekam jezno gledal na hlapca.

„No, da večkrat. Kaj pa bi radi?“ je vpraševal Andrej zvedavo.

„To tebi nič mari“. In obrnil se je proti vežnim vratom.

Tam ga je dobila Kelinka, ki je hotela iz soobe.

„Kaj pa bi radi!“

„Je Kelin doma?“

„Doma je, doma. Pa ne vtegne.“

»Kako to, da ne?“

„Ali morate vedeti? Pa počakajte.“

Zaprla je vrata in pustila Perka pred sobo. Ni ga poznala.

Črez nekaj časa pa se je pokazal zaspan, rdeč in izpit Kelinov obraz, ki se je takoj prijazno nakremžil, kakor hitro je opazil trgovca.

„O gospod, Perko! je dejal na videz prijazno. „Stopite notri! Lina“, se je obrnil do hčere, „prinesi kak grizljaj —“.

„Saj ni treba, mudi se mi“, je branil Perko.

„O, saj se lahko tudi pri jedi in pijači kaj pomeniva“.

„Nimam navade. Ni treba —“.

„No, kakor hočete“, je dejal Kelin in pomignil hčeri, naj se odstrani. Nič kaj prav prijetno mu ni bilo pri srcu, ko je bil opazil trgovca Perka. Saj je prav dobro vedel, po kaj je prišel. Že od novega leta mu ni plačal obresti —.

»Kelin, saj veste kako in kaj“, je začel Perko, ko se je bil nekoliko odkašljaj. „Že od

novega leta ni nič — Čas je, glejte, da pripravite vsaj v štirinajstih dneh. Če ne, vas tožim. Meni ni mogoče več čakati. Ko že obresti ne plačate, kaj pa še le ostalo. In da ni malenkost, veste —“.

Pogledal ga je pomembno.

Kelin pa je sedel kakor na trnju. Tako neprilичno mu je prišla tirjatev ko le kaj. Popolna suša je bila v mošnji. In da bi kmalu kaj dobil, ni mislil —.

„Gospod Perko, ali bi ne počakali do novega leta, sedaj mi ni mogoče —“.

»A i pomislite! Denar potrebujem v trgovini. Dan za dnem je treba plačevati les, a s čim, če ni denarja — Ni mogoče, res ne!“

In vstajal je ter se pripravljaj na odhod:

„Torej v štirinajstih dneh —“.

„Gospod Perko ali res ne?“

»Saj sem rekel“, mu je odvrnil ta in prijel za kljuko, da bi odšel.

„Bom pa pripeljal dve kladi, drugi teden —“.

»Kako mislite?“

„I no, kot nekak nameček, če boste počakali“, je pristavil tiho Kelin. »Ne bom e branil. Bodi, za sedaj! A prav gotovo o novem letu“. In Perko je odhajal skozi vrata.

Ko so se vrata zaprla, so se Kelinu zasvetile oči, in jezno je stisnil pesti. A kaj — je hotel. Dolžnik je, pa je. — Potem pa je oblekel suknjo in odhajal pri malih vratih »na Pošto«, da pri pijači pozabi na skrbi.

Zunaj pa je dobil Kelinov Janez trgovca Perka, ki je ogledoval hlev in gospodarska poslopja. Zakaj je prišel, se mu je zdelo. Vendar ni vedel, koliko da mu je oče dolžan. Ker bi bil pa le rad vedel za gotovo, zato ga je povprašal.

„Koliko bi rad vedel, Janez? Verjemi, meni se smiliš, da imaš takega očeta. Škoda te je. Ti pač zaslužiš boljše za svoj trud in delo.“

„Koliko, povejte? je nestrpno vprašal Janez.“

„Ne smem“.

„Saj bom molčal. Nihče ne bo zvedel, tudi oče ne — samo povejte.“

»Mnogo Pomisli že deseto leto mu posojujem in še ni nicesar vrnil. Približno dvanajst tisoč kron in še obresti od novega leta“.

Janez se je ustrašil. Ni si mislil, da je toliko. Molče se je obrnil strani in odšel. „Prav, da še mati niso več živi. Kaj bi počeli —“. In zdelo se mu je kakor bi videl mater, ki so šli mimo njega z žalostnim, skrbi polnim obrazom.

Od tega dne se je vidno izogibal očeta, ko ga je videl, kako se brezskrbno smehlja in hodi v gostilno

VII.

H Kelinu je začel zahajati zadnji teden Petriček, poštni upravitelj; človek rujave brade, sivih, nestalnih, vodenih oči, pokonci kakor ščetine štrlečih kostanjevih las, bledega obraza. Izprva je ostajal pod oknom pri belem dnevu in se razgovarjal z Lino. potem pa ga je Kelinka, ki je koj vedela od katere strani da piha sapa, povabila, naj gre v sobo.

In od tedaj je prihajal redno. vsak teden po enkrat ali dvakrat, kakor je imel ravno čas.

Petriček je bil človek, ki ni prav nič vprašal potem je li dekle, ki jo misli vzeli za ženo, lepo ali ne, samo da je imelo kaj pod palcem. Denar vlada vse, brez denarja nič, ob sami ljubezni ni mogoče živeti. — Tega se je držal povsodi.

„In ker je poznal Kelina „s Pošte“ in ko je opazil, kako da razpolaga z denarjem, prav po gosposko, je ob priliki vprašal Tomičarja, kako in kaj.“

Ta mu je zvito pomežiknil, se suho nasmejaj in potihom rekel njegova hči bo petična. Tako le okoli pet tisoč kron —

„Ali res?“

»Res. No, kaj menite gospod Petriček, ali niste vi v letih, ko bi se lahko oženili.“

„Vpraša se, bi jo li dal Kelin meni“ je dvomil ta.

„Prav gotovo bi jo dal. Saj dekle tako ni za kmeta. In to vè tudi Kelin.“

„Menite?“

„I, no; ko pravim“.

Tomičar je Petrička seznanil s Pelinom, ki ga je izprva gledal po strani, naposled pa, ko je natančneje razmišljal, mu je bilo prav. Saj punca ni za kmeta. — Ne zna prijeti za nobeno pravo delo. Res boljše bi bilo, če bi vzela moža, ki ima gotov denar, gotovo posestvo in mu ni treba ubijati se s pisanjem za vsakdanji kruh — no, napolej radi njega, lahko.

In od tedaj je bil Petriček največkrat pri Kelinu in se se razgovarjal z Lino. Ona je bila zadovoljna; vsa srečna. Kako prav, da se je iznebila Dagarjevega. — Ne, na kmetijo ne! Da bi se dan za dnem trudila z delom kakor živina, ob solnčni vročini, po letu in po zimi — bor —. Ne, zato ni, ne ljubi se ji —

Janez ni mogel videti Petrička. Zdelo se mu je, kakor bi stopil bosonog na slepca, kadar je gledal bledega poštnega uradnika. Če ga je oni časih kaj ogovoril in povprašal, mu je Janez le kratko odgovoril in navadno odšel iz sobe. Zlasti zadnji čas, ko sega je vedno bolj lotevala skrb, kaj bo z domačim premoženjem, če bo šlo tako naprej kakor da sedaj, ko se od vseh domačih skoro nihče ne loti pravega dela, le mati, a še

samo v hiši povsod sam — a za druge. Da bi se vsaj oče izpametoval in ne igral in popival. A nič ga ne izmodri, tudi zadnjič Perkov obisk in opomin, ne. Pač, posekati mu je ukazal dve veliki hoji, to je bilo vse in pa peljati Perku v C. Drugače pa vedno brezbrizen, vedno pijan, vedno v igri in družbi drugih —. Nič In sedaj še ta Petriček in njegovo prazno hvalisanje in laskanje. Moj Bog! Ko bi bil on gospodar v hiši, z metlo bi ga zapodil, da bi ne prišel nikoli več ta postopač gosposki —. In v tega se je Lina zagnala in Antona odbila. Kje je imela oči, kje pamet? — Sicer pa — njena glava, njen svet. Kakor si bo postlala, tako bo ležala. Še radi nje, da bi si belil glavo — ne! Saj ima dovolj skrbi.

„Ali res,“ se je začudil Janez. „No, in kaj si mu rekla?“

Lina je zardela in dejala, da bi ga.

„Lina, kaj pa ti je? Tega bledega možiceljna! Ha, ha“

No, ali ti ni prav?“ ga je vprašala pikro.

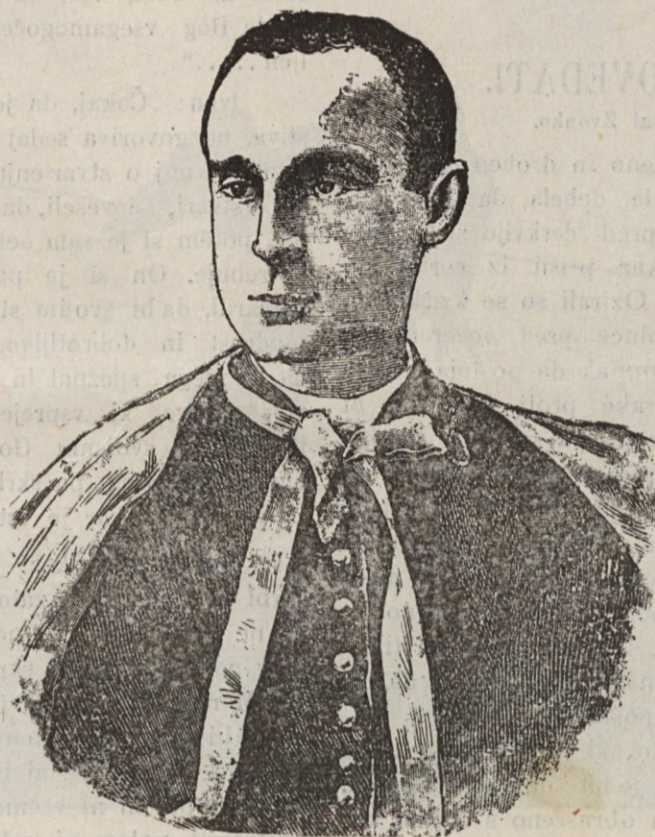
„Meni je vse eno. Saj ne bo moj, in meni ga ne bo treba gledati dan za dnem, kakor ga boš ti. Pa rečem ti, če bi mi ga kdo v zlato zavil in ga metal za menojo, bi ga ne hotel.“

Lini so se jezno zablistale oči.

„Nevošljiv si mi, ker mi ne bo treba delati.“

„Saj tudi sedaj nisi dosti“ je kratko pristavil Janez in odšel iz sobe.

Lina pa je kričala in vpila za njim, da je

KARDINAL MERRY DEL VAL.

Državni tajnik Njegove Svetosti papeža Pija X.

Človek bi šel kar strani, daleč v tujino, da bi ne videl razpada domače hiše in domače gruče! — Vendar ne, tega ne. Domače zemlje, domače hiše, ne more, ne sme pustiti. Naj ima še toliko dela, saj je zdrav, saj lahko, saj rad dela, samo da bi mu drugi pomagali — A kaj? — Kdo? —

Nekoč sta sedela Lina in Janez v hiši. Ravno po kosilu je bilo, hlapca sta odšla obračat, Janez pa je hotel pozneje priti z vozom za njima. Zato je posedel, kar ni bila njegova navaša, v hiši.

„Janez“ ga je nagovorila Lina, kar se je bolj redko dogajalo, „poštni upravitelj me je dopoldne vprašal, če bi ga vzela.“

prišla mati gledat, kaj da je.

In sedaj se je začel pravi dirndaj pri Kelinu v sobi, kakor bi kdo dregnul v sršenovo gnezdo. No, Janez se pa ni dosti zmenil. Napregel je konje poknil z bičem in odšel na njivo.

Tam pri »božji martri« pa je došel Oštirjevo Marjetiko, ki je šla s praznim jerbasesem na zelnik poleg Kelinove njive, kjer so imeli pokošeno deteljo.

„Kam pa greš?“

„Naprej!“ se mu je nasmejala ta.

„Aha — tako —“ se je muzal Janez.

„Kam pa ti?“

„Pa za konji —“
 „To si poreden!“
 „Oho, kdo pa je bil prvi, a?“
 „No v zelnik grem.“
 „Pa prisedi, jaz pa grem na njivo zraven vašega zelnika.“
 „Ali kar na soro? Sem pa že prevelika.“
 „Ne gori na trakelj.“
 „Saj se mi nikamor ne mudi.“
 „Pa venkar!“
 „E, kar poženi, da te ne bodo čakali, saj pridem kmalu za tabo.“

In lepa kostanjeva konja sta se spustila v rahel tek. Za njima pa so se vzdigovali na cesti prašni oblaki, se vzpenjali in zopet izginjali.

(Pri te še.)

DAJ SI KAJ DOPOVEDATI.

(Obrambni dvogovor). — Spisal Zvonko.

Vreme je bilo megleno in droben dež se je sesipal iz megle, ki je bila debela, da bi jo lahko rezal. Po stopnicah pred cerkvijo so se razhajali ljudje, ki so ravnokar prišli iz cerkve po popoldanski službi božji. Ozirali so se kvišku, da bi videli, da li posije solnce pred večerom. Ko so videli da ni upanja, ampak da postaja megla gostejša povspešili so korake proti domu da bi tako ušli dežju. Dva človeka pa se nista mnogo brigala za dež in sitno vreme, ampak stisnila sta se pred cerkvijo v kot, in se živo razgovarjala, videlo se je, da postajata, tupatam vroča in, da se skoraj pričkata. Starejši je bil krepak mlad mož zagorelega obraza, oči so mu zrle mirno izpod temnih obrvi, klobuk je imel skoraj na tilniku. Iz obleke se je spoznalo kaj lahko, da je premožen kmetovalec in posestnik.

Mlajši je bil gospodič, ki je hotel biti malo bolj fino oblečen. Obraza je bil suhega in bledega. Brado je imel špičasto in obraščeno s črnimi kocinami. Klobuk je imel potisnjen na skoraj strašno črne oči. Iz vsega njegovega obnašanja se je videlo, da je meščan in eden izmed tistih, ki lahko nosijo glavo po koncu — pa ne radi naobraženosti, ampak radi tega, ker je prazna in puhla kakor repa. In ravno takih ljudi nam ne manjka v Trstu, ki hočejo vse razumeti, ki se držijo, da so učeni, in se iz vseh drugače mislečih delajo norce. Če se pa pogleda v njih puhle buče, se vidi koj, da ni jim treba briti norcev, ker so sami taki.

Ta dva človeka sta razpravljala o prvem členu apostolske vere. Povod za to jima je dal krščanski nauk, katerega je ravnokar g. župnik razlagal v cerkvi.

Jedva sta prišla iz cerkve na vrata je že mlajši, Karl, začel proti starejšemu Ivanu zabav-

ljati čez govor župnikov, češ saj ni vse res, kar je župnik govoril, in skušal podreči v Ivanovem srcu to, kar je župnik sezidal. Ivan se je dolgo branil in zagovarjal, tako, da sta začela obdelavati ves popoldanski krščanski nauk. Dolgo sta se pričkala pred cerkvijo. Potem pa je povabil Ivan Karla v čitalnico k. s. izobraževalnega društva češ, „tam bodeva razpravljala in videl bodeš, da me ne uženeš v kozji rog.“

V Čitalnici sta sedla drug proti drugemu ter Karl je začel: „Ti Ivan, torej verjameš vse kar Ti župnik natvezi doli iz prižnice? Posebno to kar je danes govoril, to mi ne gre v glavo, In ti moreš take očividne laži verjeti? Da je Bog vstvaril svet, no to pustiva sedaj — a, da Bog skrbi za svet, veš, to je — bomba!“ In potem, da je Bog vsegamogočen, dober, moder, usmiljen . . . .“

Ivan: „Čakaj, da je Bog ustvaril svet, pustiva, ne govoriva sedaj o tem, ali, da me lažje razumeš naj o stvarjenju le to omenim: Če, Bog kaj vstvari, se veseli, da je vsemogočen ne vstvari nič, potem si je sam sebi zadosti, — drugega ne potrebuje. On si je pa izvolil prvo, t. j. svet vstvariti, da bi svojim stvarjem pokazal moč, svojo modrost in dobrotljivost. Človeka je pa ustvaril, da bi njega spoznal in častil. In človek je duhoven narave, ki vsprejema stvarnikova dela, ter jih poklada svojemu Gospodu hvaležno zopet v naročje. — Bog pa skrbi za človeka — a tudi za vse drugo, kar je vstvaril.“

Karl: „Da, ker je župnik pravil, da Bog skrbi in vlada svet, zato tudi ti to praviš, pri tem pa ne pomi-liš, da ni ne duha ne sluha na svetu in v naravi o Božjej skrbi, — o Božjej previdnosti. Morate biti slepi Vi, da ne vidite, koliko pomanjkljivosti, koliko nereda je v naravi: Bolezni, nadloge, i. t. d. Če ni Bog vstanu odstraniti te slabosti, potem ni vsemogočen; če jih pa noče odstraniti, potem ni več dobrotljiv.“

Ivan: „Karl, popolnoma popolen, brez pomanjkljivosti more biti le Stvarnik, ki je tudi nepremisljiv — spremenljive stvari pa morejo biti popolne.“

Kako pa naj bi Bog svet vstvaril? Hočeš, da bi Bog bil ustvaril mesto kamenja samo zlato, mesto trave in zelja sama drevesa, mesto mrčesa, samo slone? O takega sveta mi ne moremo rabiti. In če bi Bog ustvaril vsa drevesa 100 metrov visoka, potem bi še vpraševali, zakaj ni napravil še večjih. In če bi ustvaril naše telo močno kot hra t in trdno kot železo bi bili mi potem še manj previdni s svojim telesom in zdravjem — in nobena bolezen ne bi bila ozdravljiva. Cim globlje stvaritev sveta premišljujemo, tem več naj-

demo, da je svet lepo urejen in da Bog skrbi zanj.

Mnogo se zdi le navidez kakor kako brez-miselno zlo — a je če se natanjko opazuje dobro.

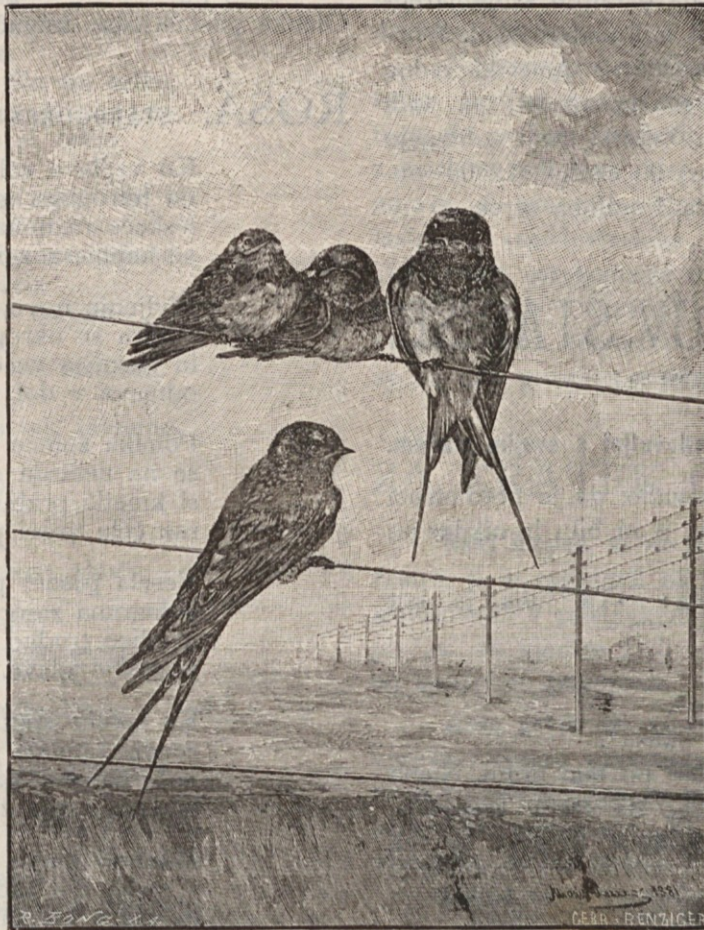
Karl: Kako gospodarstvo v naravi je to, da ne bi bilo niti prostora na svetu, če bi vsako seme vsklilo in pognalo drevo? in zakaj toliko nadležnega mrčesa, muh komarjev ...?

Ivan: Če bi Bog moral seme kupovati, potem bi res potratno bilo toliko semena pustiti v

govati žuželke raznim pticam v hrano. Ne smemo toraj nobene naprave imenovati brezpomembne, ker mi še dolgo nismo vstanu vso napravo dobro premisliti in razmotriti. (Dalje prih.)

VARSTVO KATOLIŠKIH IZSELJENCEV.

Rafaelova družba za varstvo katoliških izseljencev deluje s vsemi močmi, da se omogoči potujočim duhovnikom maševati na ladjah. To ni le za nje velika tolažba, temveč za vse katoliške

Naj ptičke Vas Bog sprimi
Po dolgi ostri zimi
„Priletele ste nazaj
V naš domači, mili kraj“.

(Lastovke preleté 200 km na uro in vidijo mravljo iz daljave od 100 m.)

nemar. Pa Boga seme nič ne stane. In kako dobro je, da nam pšenica in sploh žito daje toliko semena; kajti od tega imamo svoj vsakdanji kruh; in gnilo, odpadlo seme ni zgubljeno, ampak gnoji zemljo ker jo napravlja rodovitnejšo.

Kar se pa tiče muh in komarjev, ki so ti tako nadležni, oni imajo tudi svojo nalogo. Na pravljajo namreč razširjajoče se gnile snovi, ki okužajo zrak, neškodljive; nadalje se morajo žrt-

potnike. Ker se pa lahko prigodi, da niso vsaki-krat na ladji katoliški duhovniki, ali pa niso taki ki bi mogli spovedovati in pridigati, je želeli, da dobe drugi domači duhovniki, ki naj bi izseljence na potovanju spremljali, prosto vožnjo in druge prednosti.

Izkušnja uči, kar pravi pregovor: „Kdor moliti ne zna, naj se na morje poda“. Na morju so več ali manj vsi popotniki razpoloženi in pristopni za verska tolažila. Večkrat ne marajo ni

za hrano, ni za zdravila, želijo pa božje pomoč (v molitvi, sv. maši, sv. zakramentih). Nesreče, ki se pripete na morju vplivajo tudi na brezbožnikovo srce z veliko močjo. Celo potovanje čez nedogledno morsko gladino — postaja lahko lepa priložnost vspešnega misijona. — Izseljenci, ki imajo po katoliških duhovnih na ladijah, skoraj bi dejal neprestane duhovne vaje, se dobro izšolajo tudi za redno življenje v novem svetu. Največja potreba katoliških dušnih pastirjev pa je v slučaju bolezni in smrti.

Da bodo izseljenci v novem svetu ostali dobri katoličani, je važno, da ohranijo svojo narodnost in da molijo v svoji mili materinščini. V novem času prodira posebno v Ameriki vedno bolj in bolj krščanska enakopravnost, pa tudi krščanska požrvovalnost. Verniki sami vzdružujejo (ker država ne da ničesar) 90 škofov, 12000 občin 6000 župnijskih šol za 1 milijon otrok.

NEKAJ ZA SLOV. STARIŠE.

(Po maloruskem.)

Kako postajajo otroci nezadovoljni s svojim stanom.

Natalija je imela navado, da je pred otroci vedno čez vse tožila. Nič ji ni bilo in nikdar po volji.

Pri kosilu je tožila: »Ta juha je kot voda«.

„Te ribe so gnile«.

„To testo je surovo“.

»Ta salata je brez okusa“.

„Človek mora oboleti po taki hrani. Njena otroka Olenka in Gregorec sta vse to poslušala. Lepo počasi sta otroka našla v hrani še več pogreškov kot mati.

Drugokrat je tarnala nad obleko:

„Ta obleka je slabo vstrižena“.

„Ima prevelike robe“.

»Platno je kot pajčevina«.

„Sama sleparija“.

Ko so prihajali gostje, se je izražala na tihem toda tako, da so otroci slišali.

»Nikdar nimamo miru pred njimi“.

„O da bi le kaj kmalu šli od koder so prišli“.

„Čas nam kradejo“. „Pravi križ je s temi gosti.“

Tudi v r e m e ji ni ugajalo:

»Solnce bo vse sežgalo«.

„Vsled dežja bo vse segnilo. —“

Burja bo vse osušila in pomandrala. —

* * *

Natalija je bila v svoji nestrpnosti v pohujšanje otrokom. Posledice so se kmalu pojavile.

Olenka in Gregorec sta si izmišljala vedno novih in novih nedostatkov. Navadila sta se tu pa tam tudi pojokati.

„Tega jaz jedel ne bom“, je dejal deček in deklica je pritrjevala. V tej obleki ne grem ne v šolo, ne v cerkev, v tem m r a z u ne grem iz hiše. — Olenka in Gregorec sta postala čim bolj nezadovoljna. Temu je kriva mati Natalija. Ko bi mati učila ljubezni do stanu in skromnosti v jedi, pijači in v obleki, bi bila Gregorec in Olenka postala oba drugačna.

ROSA. STAROGORSKI.

Ko vzplava solnce žarno
na jutro izza gor,
leskeče raznobarvno
se kapljic rosnih zbor.

Življenje novo, čilo,
odpira se okrog,
in pesmica veselo
odmeva v dol in log

Pomika solnce više
se na nebesni svod,
si kmetič pridni briše
raz čela vroči pot.

Vesela pesem pevca
polagoma zamré,
cvetlice trudno svoje
povešajo glavé.

Ko solnce spet zatone,
zemljó objame mrak,
večerna rosa pade
hladeča vroči zrak.

Milobno slavca petje
v mrak tihi zadoni
in vso v krepčilno spanje
naravo položi. —

A kadar rosa pade
in z nje nastane led ...
uvelo svojo glavo
povesi nežni cvet.

Ko v jutru zopet solnce
zbuditi svet želi ...
otožno zlate solze
na mrtvi cvet rosi.

... Ko solza enkrat smrtna
obraz moj porosi,
Moj duh takrat svobodno
Srečnejše naj živi.

GROBA SO OKOVI STRTI.

ZLOŽIL — STAROGORSKI.

Potok urni“
šepne cvetka vodi čisti
„veš znabiti,
čemu je vse tak turobno
in da solnce
sije danes tak, žalobno?...
Iz zvonika
več ne slišim nič zvoniti;
daj povedi!
kaj to more neki biti? —

Jel šumljati
je potoček cvetki nežni
na Golgati
vmira božji Sin na križu,
a krvniki
hladnokrvno si delijo
oblačilo
in vadjajo za njegovo
sveto haljo.
Ljud pa še ga zasmehuje...
a pod križem
Mati Njegova žaljuje.
Zato, vidiš,
je v naravi vse turobno,
zato sije
solnce danes tak' žalostno.

Voda urno
je brzela tja v daljavo
in cvetlica
je nagnila tožno glavo. —

Čuj od daleč
so pripluli zvoki glasi
in cvetlici
peli pesen, miloglasno
Vstal — Gospod je!
Zlomil pečat na grobišču
in prikazal
svojcem bil se ves v blišču.

... že odpluli
z vetrom naglo so glasovi,
po naravi
pa vesela pesem ori;
— Aleluja!
Božji Sin je vstal od smrti,
aleluja,
groba so okovi strti! —

ZA UČENE LJUDI.

Zgodnji znaki spemladi. Marsikdo misli, ko vidi po zimi kako živalico, katero videva še le spomladi, to vidi kako cvetlico, da je znak ne- navadne zgodnje spomladi. Vzrok teh pojavov je dvojni: a) naravna življenjska moč je bila v živalici že precej razvita in dozorela v mili je- seni b) zunanji vplivi (topli zimski dnevi, ugodna tla itd. umetna gorkota.)

Na Angleškem je nastala posebna vrsta slov- stva, ki se imenuje *slovstvo za osvobodjenje žens- stva*. Ljudje, ki bi radi ohogateli na žaljih siro- mašnih slojev, pišejo in izdajajo ogromno i vodov knjig — romanov za osvobodjenje ženskega sužen- stva. Z domišljijo jutrovske sanjarjev slikajo trplje- nje nežnega bitja vsled možkih okrutnikov. Povsod branijo žensko enakopravnost, tudi tam, kjer je niti po naravi ni. Take knjige čitajo lahkoživi in pokvarjeni ljudje s vso slastjo in zato polnijo žepe brezvestnih izkoriščevavcev. Posledice tega slovstva so: boj za ločitev zakona, boj za svobodno lju- bezen, boj ženskih zoper moške, boj zoper urejeno družabno življenje.

Najjasnejša posledica je pa ta, da se dosega ravno protivni namen mesto nameravanega. Vsled tega, da se hoče uveljaviti enakopravnost ženske z moškimi tudi tam, kjer ni možna po zakonih narave, — ginevajo vedno bolj in bolj one lepe lastnosti »zgodovinskih« mladenk in žena, ker „moderne“ osvobodenske morajo biti enakopravne moškimi ne le v nevarnih stanovih (službah), ne le v težkih delih, temveč tudi v vsaki propadlosti, ki se na njih groznejše maščujejo kot pri moških.

ZA KRATEK ČAS.

Neki Anglež, ki se je vedno prepiral s svojo sestro, ji je zagotovil na smrtni postelji dve sto goldinarjev s pristavkom, da se ji ne smejo iz- plačati ob njenem življenju, ampak po smrti, da bo spodobno pokopana.

Neko dekle so po sili omožili. Duhovnik vpraša žalostno nevesto pred oltarjem »ali hočete vzeti tu pričujočega za moža?« Revica prav od- kritosrčno odgovori: „Vi ste zares prvi, ki me vprašate, če jaz hočem!“

Nekod se je govorilo o dekletu, ki ima snu- bačev na vsak prst dva.

„Kako to?“ — pravi nekdo — saj ni lepa ne bistroumna.

„Kaj to!“ — odvrne drugi — pa je bogata in — bolna.

Ciganska modrost. „Kaj misliš Jaka? po svoji pameti: ali nam je solnce potrebnejše kot luna?“ No, to je pač neumno vprašanje!

To vendar vsak ve, da je luna bolj po- trebna, zakaj po dnevi je že itak tako in tako svetlo.

Nek ameriški časopis je naznanjal minolo polletje sledečo novico:

„Vročina je pri nas toliko, da se lovci več- krat boje, da ne bi se v nabasanih puškah smod- nik vnel.“

Dalje piše: da je pri njih velikokrat taka megla, da je enkrat palica nekega gospoda ostala v megli, ko jo je držal nad svojo glavo.

* * *

Srčnost. Nek polkovnik je hotel zvedeti, kateri oddelek vojaštva je najhrabrejši. Zato pokliče na dvorišče: vojaka topničarja, lovca in domobranca. Postavi jih pred se v vrsto, ter jim reče: „Kdor izmed vas se bode sedaj najbolj srčnega in hrabrega izkazal, dobi od mene darilo, kakoršno si bode sam volil. Pozor! Kakor pribiti stojte vojaki pred dobrim gospodom polkovnikom, mu gledajo v obraz in pričakujejo trenutka, ko bode treba pokazati svojo hrabrost. Kar naenkrat pa zagrmí slepi strel iz samostrelnice, katero je polkovnik držal za hrbtom in oba topničar in lovec zvrneta se vsled strahu na tla. Le domobranec stoji še na svojem prejšnjem mestu. Ob puku je samo nekoliko tesneje stopil in obraz nakremžil. Polkovnik mu pa reče: „Kakor vidim, ste domobranci med vsemi vojaki najbolj srčni, zato mi povej, kaj bi rad za svojo vojaško čednost?“

„Ponižno prosim gospod polkovnik, jeclja domobranec, „za druge hlače!“ Dr.

TO IN ONO.

A. E. I. O. U. = Austria erit in orbe ultima = Avstrija se bode najdalje na svetu vzdržala. Da postane to res, mora vso Avstrijo prevladati praktično katoličanstvo. Velikega pomena za avstrijske narode bode katoliško vseučilišče, ki se ima ustanoviti v Solnemgradu. Če se že na Kitajskem in Japonskem govori o potrebi in o možnosti katoliškega vseučilišča, naj bi Avstrija spala. Ne, Avstrija ne sme biti zadnja (**A. E. I. O. U.**) V Ameriki, v Belgiji, Švici, na Nemškem, Holandskem, Ogrskem imajo visoke šole v kat. duhu. — Vse velike stvari se začenjajo počasi toda imajo trajno vrednost.

POLITIKA.

Avstrija-Ogrska. Najnovejša novica v slovenski politiki je kompromis med soc. demokrati in kranjskimi liberalci. Ker se ti poslednji boje za ljubljanski mandat, so zasobili soc. demokrate, da jim pomagajo povleči razbito barko iz blata. Srečno so prijadrani liberalci tja, kamor spadajo. Pa pomislite ljudje božji, politično zrelost obeh teh strank. Liberalna, kapitalistična, proti-ljudska in proti-delavska stranka, nasprotna razširjanju volilne reforme se zveže s soc. demokratično

stranko, ki napoveduje boj kapitalizmu, se poteguje za delavske koristi in zlasti za volivno reformo. Zakaj sta se združili te dve stranki? „Herod in Pilat sta se tisti dan sprijaznila“, pravi sv. pismo.

Hud volilni boj je na Krasu. Kandidat Slovine stranke je dr. Laharnar liberalni pa A. Štrekelj. V drugih slov. okrajih na Goriškem še zdaj niso postavljeni kandidatje. V Istri so Lahi postavili v Rovinju kot kandidata dr. Bartollija, ki je pa sam izjavil, da dvomi na svoji izvolitvi v Pulju pa dr. Rizzija.

Isterski laški dež. zbor je zahteval od vlade, da skliče deželni zbor. Ta deželni zbor že več časa ne deluje, ker laška večina ne dovoli, da bi vladni zastopnik govoril v zboru s ovensko oziroma hrvaško. Ker pa laška večina noče odnehati od te svoje krivične zahteve, naši poslanci pa tu ni ne smejo biti grobokopi jezikovnih pravic v dež. zboru, zato ni prišlo do premirja med obema strankama na zadnjem sestanku odposlancev, ki ga je sklical namestnik v Trstu. Deželni glavar dr. Rizzi je zato odstopil. — Pogajanja med avstrijsko in ogrsko vlado glede nagodbe se nadaljuje o v Budapešti. — Naš prestolonaslednik Franc Ferdinand je bil te dni v Berlinu; obiskal je tudi nemškega cesarja. Nihče ne ve, zakaj je šel v Berlin; ug bajo marsikaj ali gotovega nihče ne ve. — Dunajski župan dr. Lueger je toliko ozdravel, da je mogel priti v Lovran se zdavit.

Drugi kraji. Strop v ruski dumi se je udril. V eni zadnjih sej je minister podal izjavo v ime vlade, v kateri je pridal program. Obljubil je obširne reforme. Ako bo vlada res upeljala vse to, kar obljublja si bo Rusija zopet opomogla. — Neki Petrov je v Sofiji streljal na ministerskega predsednika Petrovega in ga ubil. Umor se je izvršil iz političnih vzrokov. — Na Rumunskem so se vzdignili kmetje proti Judom. Vsa judovska posestva so opustošena; cele množine judov so zbežale v Bukovino pred razjarjenim ljudstvom. — Laški kralj se po četrta meseca aprila na Grško v obiske k Grškemu kralju. — Na francoski vojni ladiji „Jena“ je nastala eksplozija; ladija je zgubljena. Tudi par drugih vojnih ladij se je poškodovalo te dni.

NOVICE.

Premeščenja duhovščine v tržaško-koprski škofiji. Čč. gg. kaplani Arbanasich Marij iz Hrušice v Brezovico, Mihael Hušo iz Brezovice v Hrušico, Linardič Dominik iz Žminja v Gračiče.

„Družinski Prijatelj“ je stopil v zvezo z osrednjim tiskovnim uradom na Dunaju. (Pressbureau des Pius-Vereines).

Slovenska duhovščina Trsta in okolice je imela dne 14. t. m. zaupni sestanek v Trstu.

Zavod sv. Nikolaja. Veselica 10. 3. pri Sv. Ivanu je dala 82 K.

V Ricmanjih je bilo na sv. Jožefa dan ogromno število romarjev od blizu in daleč. Na predvečer in na praznik je opravilo sv. spoved 128 ljudi, sv. obhajilo jih je pa prišlo še več. Prvo sv. mašo je daroval ob 6 in pol č. g. katehet Brunon Kratzig, ki je pomagal tudi v spovednici. Drugo sv. mašo je opravil ob 8 uri domači župni upravitelj Jakob Ukmar in sicer za župnijo. Tretjo sv. mašo je daroval preč. g. kanonik Fr. Kosec. Pred sv. mašo kakor tudi popoldne pri blagoslovu ob 3 je pel prav lepo pevski zbor dekliske Marijine Družbe iz Rojana.

Iz Aleksandrije. Drugo predp. ned. smo imeli lepo veselico v društvu „Kršč. zveza Slovenk“. Trije Slovenci gg. Jos. Klinkon, Fr. Leben in F. Marinič so krasno prednašali šaljivi trospev: „Graščak in kmeta“. Na splošno zahtevanje in ga morali ponoviti. Na glasovirju je spremljal petje g. J. Švindel. — Na to je kratko prednašal g. Albert Žnideršič tri deklamacije s spremljevanjem glasovirja. Društveni pevski zbor je pri tej priliki prvič nastopil in vrlo dobro zapel tri pesmi. Vsa čast g. pevovodji Jos. Klinkonu. — Pustno nedeljo pa so predstavljale Slovenke šaloigro „Pri pošti“.

DRUŠTVA.

Moška Marijina družba v Trstu je imela 17. 3. skupno velikonočno sv. obhajilo v cerkvi sv. Antona Novega. Bilo je videti jako vspodbudno, ko je lepo število mladeničev in mož stopalo k Gospodovi mizi. Marija pač lepo pripravljala svoje sinove, da tem vrednejše prejemajo sv. zakramente. Pri obhajanju so se delile lične podobice. — Prihodji mesečni shod (prvo nedeljo v mesecu) bode dne 7. aprila v sv. Križu pri Trstu. Odhod na izletni shod ob 2 uri in pol popoldne z južno železnico. Ta izlet velja le za moške.

Rafaelova družba. Predsednik avstrijske Rafaelove družbe grof Francišek Harrach je te dni obiskal Trst in se prepričal o lepem delovanju tukajšnje podružnice Rafaelove družbe (ulica Giacinto Gallina 6. I. Urad odprt 12—1). Z veseljem je vzel v roke tudi naš list, ki večkrat poroča o varstvu kat. izseljencev. — Izseljeniški dom za katoličane je v Ameriki N. 6. State Street, New-York. — Če kdo želi vedeti, kedaj pljujejo

avstro-ameriški parniki iz Trsta v Ameriko naj se obrne na Rafaelovo družbo v Trstu.

Iz sv. Ivana. Za našo Marijino družbo so se vršile od dne 13. do 16. t. m. kot priprava na velikonočno sv. spoved duhovne vaje. Vsako jutro je bilo premišljevanje in sv. maša, istotako tudi zvečer premišljevanje in litanije. Duhovne vaje, katerih so se razun Mar. družb, udeleževali tudi drugi farani, sta vodila domača duhovnika. V nedeljo je bilo skupno sv. obhajilo in sklep. Udeležinke so dobile v spomin posebne podobice. Prevz. g. škof je poslal svoj pastirski blagoslov. Naj bi obrodile te duhovne vaje obilo koristnega sadu!

Ženska Marijina družba. Z 24. t. m. vzame zveza „Marijin dom“ v najem dosedanje prostore kat. izobraž. društva v ulici S. Francesco 15 I za žensko Marijino družbo. Odpretje prostorov bode prvi velikonočni praznik ob 5 uri in pol popoldne. Družbenice pridite mnogoštevilno!

Kakor pripravo k prazniku Marije Milostljive naše zaščitnice, priredi družba letos duhovne vaje. Spored istih bode ta:

1. Dne 7. aprila na belo nedeljo ob 5 uri pop. skupen uvod.
2. Vse dneve naslednjega tedna govori za dekleta ob 5 uri zjutraj — za žene pa ob 5 in pol zvečer.
3. Dne 14. aprila na praznik Marije Milostljive sklep s skupnim sv. obhajilom ob 5 uri zjutraj. Isti dan popoldne ob 5 uri shod s slovesnim skupnim sprejemom novih družbenic.

Duhovne vaje vodil bode č. g. Fr. Tomeo. J. dr. Iste se bodo vršile z vsemi pobožnostmi vred v armenki cerkvi.

DOMAČI ŽIVINOZRAVNIK.

Domača živina dosti trpi od uši! Ne zanemari to mrčes odpraviti na naslednji način: skuhaj v vodi *petersiljevega semena* in s to tekočino pomoči živinče; ali pa pomešaj prah iz tega semena z 20 gramov masla ali masti, in žival pomaži in vse boš pomoril. — Tudi na listju cvetlic se naselijo rado uši druge vrste; te pa odpraviš, ako listje pomakaš včasih z vodo, v kateri si namakal tobak, ali bolje: ostanke tvojih smodk.

Živina zboli včasih na gobcu ali na parkljih. Zoper to bolezen se skuha resje, in potem se ga vrže za dobro roko v deset litrov vode, in se s to vodo bolni ud vsak dan parkrat pomoči; v nekaterih dneh je žival že zdrava.

KOLENDARČEK.

Marc.

24. **Cvetna nedelja**; (Evangelij: Jezusov prihod v Jeruzalem). Simeon, škof — 25. **pondeljek. Oznanjenje Mar. Dev.** — 26. **veliki torek. Emanuel muč.**; Dizma, sp. — 27. **velika sreda. Rupert, šk.**; Janez Dam., sp.; Lidija. — 28. **veliki četrtek. Janez Kap., sp.**; Guntram; Angelika. — 29. **veliki petek. Jona, muč.** — Danes je šče p ob 8. uri 42 min. zvečer. Lepo pomladansko vreme. — 30. **velika sobota. Krisin, muč.**; Amadej — 31. **Velika noč. Vstajenje Gospodovo.** (Evangelij: Jezus vstane od smrti) Gvidon; Modest; Balbina.

April

ima 30 dni. Dan zraste za 1 uro 32 minut. 1. **Velikonočni pondeljek.** (Evangelij: Jezusova učenca na poti v Emaus). Hugo, šk.; Teodora, muč.; Valerij. — 2. **torek. Frančišek, Pavl.**; Marija egip.; Rozamunda. — 3. **sreda. Abundij, šk.**; Rihard; Pankracij. — 4. **četrtek. Izidor, šk.**; Rozamila; Cozim. — 5. **petek. Vincencij Fer.**; Isena. — Danes je zadnji krajec ob 4. uri 18 min. popol. Še bo lepo. — 6. **sobota. Sikst, pop.**; Celestin, pap. — 7. **bela nedelja.** (Evangelij: Jezus se prikaže pri zaprtih vratih.) Herman; Epifanij; Eberhard. — 8. **ponedeljek. Albert, šk.**; Dionizij, šk.; — 9. **torek. Marija Kleofa; Čezilda; Demeter.** — 10. **sreda. Ecehijal, pr.**; Mehtilda dev. — 11. **četrtek. Leon I. Vel., pap.**; Btina, dev. — 12. **petek. Ženon, šk.**; Saba. — Danes je ob 8. uri 3 min. zvečer. Čez vreme se ne bomo mogli tožiti. — 13. **sobota. Hermenegild, muč.**; Ida, devica.

KNJIŽEV. IN UMETNOST.

„Bogu kar je božjega“. Tako se glasi nov molitvenik. Tako lepe in tako priročne knjižice še nismo videli. Naroča se v kat. bukvarni. (Cena od 1—3 K). Kaj več izpregovorimo prihodnjič.

Kinematograf. Če hočeš v deti podobe, ki se gibljejo in premikajo stopi sedaj pogledat v Trstu v kinematografu Kristusovo življenje. — Ob tej priložnosti pa pravimo: Vsakokrat ne smeš iti v kinematograf, ker se večkrat kažejo podobe, katere bi se ne smele kazati.

DAROVI.

Zavo sv. Nikolaja v Trstu.

(Via Farneto št. 18.)

Tekom meseca svečana smo dobili te le podpore: č. g. Gregorič v kar v Sedlu č. g. Martelanč žup. Prošek, č. g. Kornza žup Klana, županstvo Osek in g. Bežek Viktor c. k. ravnatelj v Kopru po 10 kron; Cukala in Virnik, kaonika Gospa Sveta (Koroško) 6 K č. gg. Pipan V. župnik Zgonik, Rojec I. kur. Bilje, Matičič F. župnik Boljun Slavec I. žup. Opčina. Velhartický župnik Jelšane, Ema Čampa, Sancin J. žup. Predloka, Novak J. žup. Oragotuš, Rebolj M. žup. Truške in občina Buzet po 5 kron; g. Jenko St. II. Bisfrica 4 K 50 st.; č. gg. Travan žup. Ž. kaplan Obirsko in Langfort Mar. Škedenj po 4 K; č. gg.: Šturm A. žup. sv. Mohor, Čigon k. vikar Vojščica, Ana Miklav, Cerovac A. Pazin Istra, Erjavec P. župnik Trbovlje in Marija Knaus po 3 krone; č. g. Hojnik S. žup. Koprivnica 2-50 K; Pavletič G. dek.

sv. Peter pr. Gorici, Sedmak J. žup. Divača, Miloš Sket žup. Loka, Zavli kapl. Žužemberg pr. Velenji, Cizelej Fr. žup. Šmartno, Iva Sabadin učit. sv. Ivan, Bitenec Marija sv. Ivan, Pleiga J. župan Dekani, Jager A. kapl. Ptuj, g.ca Kenda Mar. učit. Lokev in č. g. Tombah J. žup. Sv. Peter pod sv. Gorami po 2 kroni; gg. Korak c. k. voj. k. Celovec, Plesničar A. Lokva pri Gorici, Gasparin Kati, Maslo A. Ricmanje in Vogrin k. sv. Peter p. Rodgani po 1 krono; č. g. Marčinko žup. na Vranji 2 K.

Skupaj . . . K 168—

K tem naj se doda še: preosta-

nek v prosincu . . . . . „ 183-11

Posredovalnine . . . . . „ 66—

Udnine . . . . . 35—

Vseh dohodkov . . . . . K 452-11

Stroškov 158-78

Preostanka bi bilo . . . . . K 293-33

kar pa ni zadostovalo niti za

stanarino 329-60

zato je primanklaj . . . . . „ 36-27

Izkaz darov za Marijin Dom od 8. jan. pa do 5. marca 1907.

Nabrali so sledeči gg.: Fr. Gustin 230.60 K, Elizabeta Jug 15 K, msgr. Fr. Kosec 14 K, Marija Birsa 11 K, Jožefa Katern 66 K, Marija Krpan 2 K, Antonija Pondelak 40 40 K. — Skupaj 379 K.

Ker je bilo troškov 20 K 38 st. Ostane čistega 358 K 62 st.

Ustanovni udje po 20 K: Marija Gartner, Marija Kamnikar, Ana Vičar, Marija Grahelj.

Redni udje po 2 K: Katarina Čušin, Ana Kravanja Emilija Muguli, Terezija Bajt, Frančiška Benčina, Katarina Svoboda, Kopuleti Jerica, Možetič Marija, Terezija Čop, Segolin Doroteja, Katarina Grahor, Marija Omahen, Ivanka Obrstar, Marija Sever, Marija Perhinek, Frančiška Furlan, Ivana Pregarc, Antonija Furlan, Lucija Doles, Apolonija Sauli, Karolina Stegovec, Marija Jazbec, Ana Melihen, Justina Pakiž, Alojzija Peternel, Ana Gustinčič, Ana Stojkovič, Marija Gasperčič, Ivana Markesan, Katarina Žerjal, Ana Cok, Apolonija Skilan, Marija Krpan, H. S.

Po 10 K: Katarina Čehovin, Antonija Tratnik, K. V., M. R. Jožek Zakotnik.

Po 6 K: Marija Novak, A. C.

Po 5 K: Marija Mahnič, Jožefa Kolar, Ana Pondelak, Antonija Pondelak, Frančiška Štrukelj, Marija D., Marija Jemec, Ivana Bajc.

Po 4 K: Agata Škrn, Jožefa Pirh, Ivanka Krašovec, Helena Vilman, Helena Rebič, Neža Ruper, Barbara Pretner.

Po 3 K: Marija Čehovin, Ana Mole, Uršula Kern 2-40 K.

Podporai udje po 1 K: Antonija Stegù, Frančiška Koterle.

Darovi: Uredništvo „Bogoljuba“ 40 K.

Po 10 K: Ana Kavčič, Dejak Kristijan, Marija Rijavec.

Po 5 K: Katarina Lončnar, Ana Pintner.

Po 3 K: Lucija Prenšič.

Po 2 K: Neimenovana, Amalija Boškin, Jakob Uršič.

Po 1 K: N N, N. N, Lucija Zanoškar, Ivana Brališ.

VELIKI TEDEN.

I. **Blagoslovljenje oljčnih vej** dne 24. 3. v cerkvi

1) *Sv. Justa* ob 10 uri. 2) *Sv. Marije Velike* (pri zeviterjih) ob 8 uri in pol. 3) *S. Antona Novega* ob 9 uri. 4) *Sv. Antona Starega* ob 9 uri in pol. 5) *Sv. Jakoba* ob 10 uri. 6) *Sv. Vincenca* ob 10 uri. 7) *Materi Božje roženenske* (pri Sv. Petru) ob 8 uri in tri četrt. 8) *čč. oo. kapucinov* ob 10 uri. 9) *čč. ss. benediktink.* ob 8 uri.

II. Slovenske postne pridige.

1) Pri Sv. Antonu Novem

a) na oljčno nedeljo ob 3 in pol pop.

b) veliki pondeljek ob 3 in pol pop.

c) na veliki petek ob 5 in pol uri zjutraj.

2) Pri sv. Jakobu

a) na oljčno nedeljo ob 3 uri pop.

b) na veliki pondeljek ob 3 uri pop.

c) na veliki petek ob 6 uri in pol zjutraj.

3) Pri sv. Vincencu

a) na oljčno nedeljo ob 2 uri pop.

b) na veliki pondeljek ob 2 uri pop.

c) na veliki četrtek ob 6 uri in pol pop.

4) Pri Sv. Antonu Starem

a) na oljčno nedeljo ob 3 uri in pol pop.

b) na veliki pondeljek ob 3 uri in pol pop.

III. Sv. križev pot.

Pri Sv. Jakobu na oljčno nedeljo ob 3 uri in pol pop.

IV. Najsvetejše bo izpostavljeno

pri sv. Justu od oljčne nedelje do velike srede zvečer.

V. Božji grob.

Cerkve bodo odprte do *devete ure zvečer* na veliki četrtek in na veliki petek, tako da pridejo lahko vsi počastiti Jezusa posebno delavci in oni moški, ki so med delom zadržani.

VI. Sv. maša na veliki četrtek in zadnje obhajenje.

1) pri Sv. Justu ob 9 uri

2) „ Sv. Antonu Novem ob 6 uri in pol.

3) „ Sv. Antonu Starem ob 7 uri in pol.

4) „ Sv. Jakobu ob 7 uri.

5) „ Sv. Vincencu ob 6 uri in pol.

6) „ Sv. kapucinih ob 8 uri.

VII. Posvečenje sv. olja

se vrši v baziliki Sv. Justa na veliki četrtek, kjer bode preuzvišeni škof imel sv. mašo ob 9 uri in bo delil Sv. obhajilo duhovnikom in vernikom ter dvanajsterim revežem umival noge.

VIII. Blagoslovljenje ognja, velikonočne sveče in obnovenje krstne vode (Na veliko soboto.)

1) Pri Sv. Justu ob 9 uri.

2) „ Sv. Antonu Novem ob 8 uri.

3) „ Sv. Antonu Starem ob 6 uri in pol.

4) „ Sv. Jakobu ob 7 uri.

IX. Vstajenje

Processija

a) na veliko soboto:

1) Pri Sv. Justu ob 6 uri in pol pop.

2) Pri Sv. Antonu Novem ob 6 uri pop.

3) Pri Sv. Antonu Starem ob 7 uri pop.

b) na velikonedeljo pri Sv. Jakobu ob 5 uri zjutraj. (Ob 9 in en četrt slov. pridiga.)
Opazka.

I. 1) Moška Marijina družba se udeleži procesije pri Sv. Antonu Novem.

2) Ženska Marijina družba pa pri Sv. Jakobu.

II. *Velikonočna spoved* traja do prve nedelje po binkoštih.

UGANKE.

Rešitev ugank:

Prav so jih rešili: Pavel Jankovič, Griže pri Celju; Rastislav Kocjančič v Sv. Antonu pri Kopru, Ljudevit Brgant, Sv. Lenart nad Škofjoloko, Peter Habjan, Sv. Lenart nad Škofjoloko, Pjer na Kraigher v Postoi.

NOVE UGANKE.

1.) Sto prstov, pa samo štiri duše? (Jankovič)

2.) Kaj je lanskemu snegu najbolj podobno?

(Pustišek).

Naj bistra ti glava pove
pobožnega škofa ime
ki davno že zviža nebesa,
in svete njegove kosti
jih cerkev visoko časti,
kot tudi njegove podobe:

ime to prečitaj narobe
človeškega del je telesa
a to pa tem laglje dobiš
če prvo ime pogodiš.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Starogorski: Zelo nas veseli, ker ste se ponudili za pisanje o čebeloreji. Takoj začnite, takoj pošljite. Dve pesmici smo nekaj popravili, o usodi drugih Vam sedaj še ne moremo poročati.

Dopisniku politike: Pravočasno.

Dopisniku novice: Zakasnjeno.

Promet s čeki se je letos začel za Avstrijce tudi v Milanu („Banca Commerciale Italiana“), kakor je v Berlinu („Deutsche Bank“). Podrobnosti pojasnjuje poštno-hranilnični urad na Dunaju.

Pozor! Uredništvo: Trst, Vincenzo Bellini št. 2, IV.
Upravništvo: Trst-Rojau št. 4 (Iva Gorijup).

Priporočaja se :

- 1) „Moška Marijna družba“ v Trstu.
- 2) „Ženska Marijna družba“ v Trstu.
- 3) „Slovensko katoliško izobraževalno društvo“ v Trstu.
- 4) Zveza „Marijin Dom.“
- 5) Zavod „Sv. Nikolaja“ v Trstu (zavetišče za brezposelne služkinje).
- 6) „Družinski Prijatelj“ list s podobami (po tobakarnah v Trstu po 10 vin.)
- 7) Bratovščina Sv. Cirila in Metoda (za vzdrževanje cerkveno narodnega petja).
- 8) Slovenska župnijska knjižica pri Sv. Antonu Novem v Trstu.
- 9) Slovenska župnijska knjižica pri sv. Jakobu v Trstu.
- 10) Družba sv. Cirila in Metoda (za vzdrževanje slov. šol).
- 11) Vzgojevalni Zavod šolskih sester v Trstu.

Nasveti dekletom,

ki potujejo služiti v Aleksandrijo.

1) **Ne potujete same,** temveč pridružite se že na parniku kaki Slovenki, ki je že bila v Egiptu. Posebno v jeseni se vračajo take Slovenke iz domovine zopet v Egipt.

2) **Ne zaupajte neslovenskim posredovalcem,** ki Vam ponujajo imenitne službe, ker so le najemniki zloglasnih hiš.

3) **Zaupajte slovenskim ljudem** o katerih veste, na so pošteni. Sedaj imenujemo tri poštene Slovenke, ki v Aleksandriji sprejemajo slovenska dekleta v varstvo in jih obvarujejo nevarnosti. a) Jožef vec, služabnik v Franc. Jožefovem azilu v Aleksandriji, b) Rok Komel, c) Janez Mask.

Ti moške prihajajo sedaj (1906) k parnikom v luki ob ponedeljkih: zato uredite potovanje tako, da pridite v Aleksandrijo ob ponedeljkih.

4) **Zavod za slovenska dekleta** (in sploh za avstrijska) je Franc. Jožefov azil (zavetišče) v Aleksandriji. Vplača se za dan 1½ frank za hrano in stanovanje (frank — 90 vin — 12 malih pijastrov — P. c. Pri Komelu in Masku 2 franka.

5) **Oglasite se v Aleksandriji** precej, ko pridite tjakaj pri tamošnjem slovenskem dušnem pastirju. (Samostan Sv. Katarine v Aleksandriji.) Sedaj (1906) Č. G. Pater Benigen Snoj.

6) **Stopite v krščansko zvezo Slovenk** in redno prihajate na shode.

7) **Pišite pogosto** doma.

8) **Ostanite v tujini** pobožne in verne.

9) **Ostanite,** kar je še bolje, doma in ne jadrajte za nepoznano srečo na slepo.

10) **Čim bliže domovine,** tem bo je.

Kdor potuje v Ameriko naj gre čez Trst na ladijah avstro-amerikanske plovitbene družbe (Bratje Kozulić in dr.) Izseljeniški dom pri Škednju. Pojasnila daje Rafaelova družba (Trst, Giacinto Gallina št. 6 I. n.).

Red slovenskih pridig v Trstu

1. **Pri Sv. Antonu Novem v Trstu.** Zjutraj ob 6 od prve nedelje v maju do zadnje v septembru. Ob 6½ od prve nedelje v oktobru do zadnje nedelje v aprilu.

Popoldne ob 3 od prve nedelje oktobra do prve nedelje v postu — ob 3½ od prve nedelje v postu do praznika sv. Antona (13 junija) in ves mesec september — ob 4 po prazniku sv. Antona (13 junija) do konca avgusta.

2. **Pri Starem Sv. Antonu** vsako nedeljo in praznik ob 6½ zjutraj pred mašo s slov. napevi, in vsako nedeljo in praznik popoldne ob 3½ pred slov. blagoslovom.

3. **Pri Sv. Jakobu** vsako nedeljo in praznik s sv. mašo s slovenskimi napevi ob 9. uri zjutraj, vsako nedeljo in praznik popoldne ob 3. pred slov. blagoslovom.

4. **Pri Sv. Vincencu** vsako nedeljo in praznik ob 7½ zjutraj pred mašo s slov. napevi, vsako nedeljo in praznik od praznika sv. svetnikov do velike noči ob 2½ popoldne. Ob 3 od velike noči do praznika vseh svetnikov pred slov. blagoslovom.

Slovenske postne pridige v Trstu.

1) **Pri Sv. Antonu Novem** vsak petek v postu ob 5½ zjutraj in vsako nedeljo in praznik v postu popoldne ob 3½.

2) **Pri Sv. Antonu Starem** vsako nedeljo in praznik v postu zjutraj ob 6½ in popoldne ob 3½.

3) **Pri sv. Vincencu** vsako nedeljo in praznik v postu zjutraj ob 7½ in popoldne ob 2½ — in na veliki četrtek ob 6½ popoldne.

4) **Pri Sv. Jakobu** vsako nedeljo in praznik v postu ob 9 zjutraj in ob 3 popoldne. Na veliki petek ob 6½ zjutraj.

Sv. križev pot na slovenskem jeziku.

1) **Pri Sv. Antonu Novem** vsako kvaterno nedeljo popoldne ob uri slovenskega krščanskega nauka.

2) **Pri Sv. Antonu Starem** vsako postno nedeljo ob 4 popoldne.

3) **Pri Sv. Jakobu** vsako postno nedeljo ob 3½ popoldne

Moja pred 40 leti ustanovljena in na obrtnijski rastavi odlikovana

tovarna za sode

prezame naročbe za vsakovrstne sode: za vino, špirit, žganje, olje, češplje, višnje in drugo. Izvršitev dela se jamči.

Cene so zmerne da se mi ni bati konkurentov.

Kdor želi mu pošaljem cenike.

Fran Abram

Via S. Francesco šte. 44

Slovinci in Slovenke!

Spomnite se družbe sv. Cirila in Metoda

